

РЕШЕНИЕ

№ 3819

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1496** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. С. Д. от [населено място], чрез адв. Н., против решение № 1382 от 17.12.2021 г., постановено по нахд № 7968/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10-ти състав. С обжалваното решение е потвърден Електронен фиш Серия К № 2595085 на СДВР, с който на касатора за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева.

С касационната жалба се релевират касационни основания за отмяна на решението на СРС по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че процедурата по издаване на ЕФ е била спазена. В тази връзка изтъква, че в постановеното решение липсва единодушно мнение по въпроса кога е издаден ЕФ, като поддържа изтъкнатите пред СРС доводи, че ЕФ е издаден в нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. На следващо място счита, че предвиденият от законодателя срок за реализиране на административнонаказателна отговорност е относим и при издаването на ЕФ. Предвиденият в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, ред за връчване на ЕФ, в

конкретния случай не е спазен. Моли съда да отмени обжалваното решение и потвърдения с него електронен фиш, а административнонаказателното производство да бъде прекратено.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция”, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

СРС е възприел фактическата обстановка, която съответства на събраните по делото доказателства. Съдът е приел, че на 11.03.2019 г. около 14:21 ч. в [населено място], Околовръстен път - до разклона за [населено място], с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номер и комуникации тип ARH CAM S1 (СПУКС) с № 11743f0, монтирана на служебен автомобил на СДВР е заснет товарен автомобил „Ш.“, модел „О.“, с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица], движещ се със скорост от 126 км/ч., при ограничение на скоростта за извъннаселено място – 90 км./ч. Автомобилът е регистриран на името на [фирма].

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш, серия К № 2595085 срещу Г. С. Д., в качеството му на законен представител и управител на дружеството собственик на товарния автомобил за налагане на глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП. Въз основа на представени доказателства за техническата годност на автоматизираното техническо средство или система СПУСК № 11743F0 е прието, че същото представлява такова от одобрен тип (Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, валидно от 07.09.2017 г. до 07.09.2027 г.) и е преминало периодична проверка за техническа изправност на 26.09.2018 г. (Протокол № 52-С-И./26.09.2018 г. за проверка на преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1). Следователно, въз основа на данните от посоченото техническо средство за контрол е прието, че процесният автомобил се е движил с 126 км/ч., тоест с 36 км/ч. над ограничението от 90 км/ч. за извън населено място, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. С оглед на това е доказано от обективна страна визираното в ЕФ нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, съгласно който при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойност от 90 км/ч. извън населено място. Електронният фиш е връчен лично на Г. Д. на 07.05.2021 г.

За да потвърди електронния фиш, Софийският районен съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения и е спазена процедурата по издаването му. Сигнал е до извод, че са спазени формата и реквизитите на издадения ЕФ, изпълнен е съставът на посоченото нарушение и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя. Приел е за неприложима в случая разпоредбата на чл. 34 ЗАНН. В тази връзка е посочил, че от датата на нарушението – 11.03.2019 г. до връчването на Електронния фиш /07.05.2021 г. / не е изтекъл 3-годишният срок по чл. 11 ЗАНН вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, като към момента

на постановяване на съдебния акт не е изтекъл и абсолютният давностен срок по чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал.1, т. 5 НК.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Софийският районен съд се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издадения акт и за наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

„Електронен фиш“ по смисъла на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съдържанието на електронния фиш и процедурата по издаването му фиш се различават от общите правила по ЗАНН за установяване и санкциониране на административни нарушения.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържанието, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП, настоящият касационен състав намира за правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила при издаването му. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация.

В електронния фиш ясно е посочено, че с товарният автомобил е извършено нарушение на скоростта, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 126 км/ч., при ограничение на скоростта извън населено място от 90 км/ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на датата, на която е издадено. Това е така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. В настоящия случай датата на съставяне на ЕФ, серия К № 2595085 е 11.03.2019 г., а датата на връчването му е 07.05.2021 г. В тази връзка не се споделя твърдението в касационната жалба, че ЕФ е бил издаден и връчен на 05.05.2021 г. В случая административнонаказателно производство е започнало със съставянето на електронния фиш, което става автоматично при констатиране на нарушението, предвид характера на нарушението и начина на неговото установяване с АТСС. Електронният фиш се генерира автоматично при извършване на нарушението, т. е., с това се образува и административнонаказателно производство. Както се изложи по-горе съобразно спецификата на електронния фиш, след неговото издаване не се издава АУАН или НП, т. е., с издаването на електронния фиш се образува административнонаказателно производство и същия подлежи единствено на връчване

на нарушителя.

На следващо място, съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът. Предвид на това, не са налице нарушения, водещо до неговата отмяна. Също така, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

Във връзка с гореизложеното следва изводът, че редът за съставяне на електронен фиш, представлява отклонение от общото правило за съставяне на АУАН и последващо издаване на НП, поради което правилата, относно последните не се прилагат.

Съгласно чл. 188, ал. 2 ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. 2 ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш съответното лице (в случая законният представител на дружеството) заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В настоящия случай процесният автомобил е собственост на [фирма], а Г. С. Д. е законен представител на дружеството и не е подал декларация с данни за друго лице, извършило нарушението. В този смисъл в съответствие с приложимите правни норми е ангажирана административнонаказателна отговорност на физическото лице – Г. С. Д..

С оглед гореизложеното, настоящият състав намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на електронния фиш, които да налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е наложена глоба в размер на 300 лв., на основание чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

По тези съображения решението не страда от пороците релевирани в касационната жалба, поради което, като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила,

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1382 от 17.12.2021 г. по нахд № 7968 по описа за 2021 г. на СРС, НО, 10-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.